

“Què bonic és ser joglar de Déu!”

A vegades, algú m'ha dit: Pare, si jo em trobo cansat i fred; si, quan reso o compleixo una altra norma de pietat, em sembla que estic fent comèdia...

14 de juliol

A aquest amic, i a tu -si et trobes en la mateixa situació-, us contesto: una comèdia? -Gran cosa, fill meu! Fes la comèdia! El Senyor és el teu espectador!: el Pare, el Fill, l'Esperit Sant; la Trinitat Beatíssima ens estarà contemplant, en aquells moments en

què «fem comèdia». -Actuar així davant de Déu, per amor, per agradar-li, quan es viu a contrapèl, que bonic! Ser joglar de Déu! ¡Que estupenda que és aquesta recitació portada a terme per Amor, amb sacrifici, sense cap satisfacció personal, per donar gust al nostre Senyor! -Això si que és viure d'Amor. (Forja, 485)

Es pot llegir a l'Esriptura: *ludens in orbe terrarum*, que Ell juga en tota l'extensió de la terra. Però Déu no ens abandona, perquè immediatament afegeix: *deliciae meae esse cum filius hominum*, són les meves delícies estar amb els fills dels homes. El Senyor juga amb nosaltres! I quan se'ns acudeixi que estem interpretant una comèdia, perquè ens sentim freds, apàtics; quan se'ns faci dur el compliment del deure i ens costi d'atènyer els fins espirituals que ens haurem proposat, serà que haurà tocat l'hora de pensar que Déu

juga amb nosaltres, i que espera que sapiguem representar la nostra comèdia amb gallardia.

No em fa res de contar-vos que el Senyor, en ocasions, m'ha concedit moltes gràcies; però jo, ordinàriament, vaig a contrapèl. Segueixo el meu pla no perquè m'agradi, sinó perquè ho haig de fer, per Amor. Però, Pare, es pot interpretar una comèdia amb Déu mateix? Això no és una hipocresia? Estigues tranquil; per a tu ha arribat l'instant de participar en una comèdia humana davant un espectador diví. Persevera, que el Pare, i el Fill, i l'Esperit Sant, contemplen aquesta comèdia teva; fes-ho tot per amor a Déu, per agradar-li, per més que et costi.

Que n'és, de bonic, ésser joglar de Déu! Que n'és, de bell, recitar aquesta comèdia per Amor, amb sacrifici, sense cap satisfacció

personal, per agradar al Nostre Pare Déu, que juga amb nosaltres!
Encara't amb el Senyor, i confia-li: no tinc gens de ganes d'ocupar-me d'això, però ho oferiré per Vos. I fes-te càrrec de debò, d'aquesta feina, ni que pensis que és una comèdia.
Beneïda comèdia! (Amics de Déu, 152)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-
bonic-es-ser-joglar-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-bonic-es-ser-joglar-de-deu/) (09/08/2025)